

EVANJELIUM: (Mk 6, 1-6)

Ježiš prišiel do svojej vlasti; jeho učeníci išli s ním. Keď nadišla sobota, začal učiť v synagóge. Počúvalo ho mnoho ľudí a s údivom hovorili: „Skade to má tento? Aká to múdrosť, ktorej sa mu dostalo, a zázraky, čo sa dejú jeho rukami?! Vari to nie je tesár, syn Márie a brat Jakuba a Jozesa, Júdu a Šimona? A nie sú tu s nami aj jeho sestry?“ A pohoršovali sa na ňom.

Ježiš im povedal: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti, medzi jeho príbuznými a v jeho dome.“ A nemohol tam urobiť nijaký zázrak, iba že vložением rúk uzdravil niekoľko chorých. A čudoval sa ich nevere.

Potom chodil po okolitých dedinách a učil.

SVÄTÁ FAUSTÍNA VO SVOJOM DENNÍČKU NAPÍSAĽA (DEN. 454, 633)

Dcéra moja, ber milosti, ktorými ľudia pohrdajú, ber, koľko vládzeš uniesť.

Nesmierne ma prekvapuje, ako je možné tak veľmi závidieť. Keď vidím u niekoho nejaké dobro, ja sa tak teším, ako by som ho sama vlastnila. Radosť druhých je mojou radosťou a utrpenie druhých je mojím utrpením, veď inak by som nescela byť s Pánom Ježišom. **Ježišov duch je vždy jednoduchý, láskavý, úprimný**, všetka zlosť, závišť, nežičlivosť, zakryvaná úsmevom dobroprajnosti, je inteligentným diablikom. Prísne slovo, ktoré však plynie z úprimnej lásky, nezraňuje srdce.

- ➔ Ježiš ma dnes pozýva: *Ber milosti, ktorými ľudia pohrdajú, ber, koľko vládzeš uniesť.* Aby som však mohol prijať milosti od Pána, moje srdce musí byť pokorné a milosrdné.
- ➔ *Ježišov duch je vždy jednoduchý, jemný, úprimný...* Nachádzam tieto čnosti vo svojom srdci?
- ➔ Dnes sa pozorne pozriem na to, čo je v mojom srdci. Nie je tam nejaká, možno ukrytá zlosť, závišť, nežičlivosť, zakryvaná úsmevom dobroprajnosti?